Ч. 254. Пятниця 20 (7) падолиста 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Нові алярмуючі вісти а войскові розпорядки.— З угорскої палати послів.— Події на Балкані.— З Росиї.

І знов розійшли ся алярмуючі вісти. Сим разом розпустив їх орґан Молочехів „Narodni Listy“. А що згадана ґазета любить пуджати особливо і головно Німців та бавить ся в протекторку Славян із славянофільского становища, то може бути, що чутка пущена нею не так страшна, як написана. „Narod. Listy“ кажуть отже, що одержали з Котара вість, після котрої Чорногора розпочала прямо зачіпні кроки против Австро-Угорщини. Чорногорці лагодять ся вже впасти (!) на австрийску територию. Гірский перехід Дуґа, що веде з Чорногори до Босни, обсадило 8000 Чорногорців, а крім того Чорногора сильно уфортифікувала ся. Телеґрафічне получене межи Котаром а Цетинєм єсть перерване. На пограничній горі Ловчен, що панує над котарским заливом, уставили Чорногорці кілька пушок тяжкого калібру, котрі загрожують Котарови і охрестности. Родини урядників і офіцирів виїхали з Котара. Войскове і адміністрацийне архівум як також всї дорогоцінности з католицких церков і монастирів перевезено в глубину Дальматиї.

„N. fr. Presse“, нотуючи сю вість „Narod. List-ів“, додає, що з автентичної сторони одержала потверджене тої вісти та зазначує, що факти ті суть вже від якогось часу знані в місцях урядових. До сего треба би ще додати, що Чорногорці вже давно, вже кілька літ тому займали ся укрїпленєм гори Ловчен а пригадуємо, що був час, коли навіть говорено, що в тих сторонах волочили ся в ролї шпіґунів перебрані то за туристів то за робітників італїяньскі офіцири та що на згадану гору повитягано пушки доставлені Італією. Може отже легко бути, що згадана вість єсть лиш старою байкою в новім виді. А коли би таки справді попереношено архіви та дорогоцінности в безпечнїйші місця, то в тім не було би впрочім нїчого дивного в виду можливости твореня на граници якихсь ватаг революцийних, на котрих не так папери в архівах як всілякі дорогоцінности мали би без сумніву велику притягаючу силу.

В справі оголошених оногди заряджень що до скріпленя 15 корпуса армії доносить „Fremdenblatt“, що зарядженя ті відносять ся виключно лиш до задержаня тих осіб (отже не до покликаня нових), котрі тепер позістають в чинній службі т. є.: 1) до тих осіб третого року служби, котрим сей рік кінчить ся дня 31 грудня, а котрі правильно були би увільнені дня 30 вересня (тим особам буде дальша служба почислена за войскові вправи); — 2) до задержаня резерви запасової, котра тепер відбуває 8-тижневу службу, а котра по 8 тиждням була би нормально увільнена. Зарядженя ті не дотикають резервістів анї резервістів запасових, котрі тепер не служать.

В угорскій палаті послів по полеміці з послами немадярских народностий обговорював пос. Батіяні реформу виборчу і сказав між иншим: Деякі круги в Австриї бажали би заведеня на Угорщині такої реформи виборчої, котра би викликала у нас такі самі відносини народносні яв в Австриї. Панове по тамтій стороні Литави можуть бути переконані, що що ми би не установили реформ виборчої після рецепти Австриї, де в кілька місяців по заведеню загального права голосованя настали відносини недопускаючі до заведеня парляментарного правлїня. — Опісля вела ся дальше дискусия буджетова і промавляв Хорват Бабич-Ґяльский, котрий заявив ся против буджету і представляв відносини в Хорватиї та занедбанє Хорватиї Угорщиною. Коли відтак зачав промавляти Румун пос. Вайда, всї посли Ма-

---

9)

ПО БАЛКАНЬСКІМ ПІВОСТРОВІ.

(Після Гессе-Вартеґґа, Колера і др. зладив К. Вербенко).

(Дальше *)

В Константинополи можна також переконати ся, що пес то нічне зьвіря подібно як шакаль і вовк. Він спить в день або стоїть де мов би заспаний; але за то в ночи оживає єго песя душа. Перед готелем „Крекера“, глубоко в долині під тим величезним домом, єсть старе турецке кладовище; там підципресами знаходить ся місце публичних песїх зборів. В ясні місячні ночи збігають ся тут зі всїх сторін стада псів, а тоді настає там некольний верескь. Поодинокі стада стають против себе мов Гомерові герої і виголошують ще довші як ті герої бесїди, а відтак слїдують дїла: люта борба о якусь Гелену або — о якусь кістку викинену з готелевої кухнї. Страшне сковичене поборених серед глухої ночи. На другий день лежать знов всї на теплім попелї. Але видко, як они собі рани лижуть. То не жарти були, тота нічна борба! Коли добре придивити ся, то можна досить начислити калїків.

Хто розуміє ся на песїх відносинах в Константинополи, той добачить зараз ріжницю межи псами з Пери а із Стамбула. В Пері їх більше як в Стамбулї. Люди кажуть, що длятого, що в европейскій части міста мають пси в тамошних відпадках лїпшу поживу як в Стамбулї. Може бути; але то річ певна, що псам в Стамбулї далеко лїпше. Турок не бє ніяке зьвіря. Він вешне суці, що має песята, якусь скриню і поставить перед хату, щоби она мала де сховати ся, або підчас слоти пустить пса таки на подвірє, щоби він мав де сховати ся перед дощем і вітром. Тут особливо зимою псам далеко лїпше як в Пері. Там лежать пси серед улиці і сплять. Груба верства снїгу прикриває їх, иноді навіть так, що зпід снїгу видко ледви вистаючу морду. Коли хтось іде улицею і в темноті настолочить случайно лежачого на улици пса, то пес запищить страшенно з болю, але не рушить ся з свого місця, бо єму жаль покидати загріту землю.

А відтак придивив ся я ще одній річи, що також можна хиба лиш в однім Константинополи побачити. Як пси збирають тут то, що люди покидають, так знов збирають люди то, що пси полишають по собі. Чудачне то ремесло, котре мені аж тоді пояснено, коли я заговорив об тім случайно з одним нїмецким фабрикантом скіри. Він розповів менї, що песє лайно єсть пошукуваним артикулом і має в собі рід гарбовини. Єго уживають до відвапнюваня скіри і байцованя кож. Єго вивозять цїлими кораблями з Константинополя і других міст турецких до Европи і Америки. Торговлею тим артикулом займають ся особливо турецкі торговельники, котрі мають по ріжних містах, іменно же в Азиї свої склади. Кільо сего товару платить ся по 25 до 30 корон! Видко, що се дуже попитний товар.

Коли знов колись приїду до Константинополя, то не буду більше після тутешного звичаю копати пси ногами, щоби менї з дороги уступили ся: бо хто знає, як я повинен їм бути за то вдячний, що мене чоботи не тиснуть і не маю нагнїтків.

* * *

Закнм підемо дальше, мусимо насамперед розглянути ся в загальнім положеню міста. Константинополь по турецки Стамбул або Істамбул або Дер-і Сеадет („Ворота щасливости“ — тепер для Турків хиба „нещасливости“) по славяньски Царгород, а по італїяньски та левантиньски Косполї, лежить в тім місци, де сходить ся Босфор з морем Мармора, і складає ся із слїдуючих головних частий:

Стамбул або старий Константинополь, стоїть на місци давної Византиї і старого міста побудованого грецким цїсарем Константином великим. Ся часть міста творить великий трикутник, замкнений від полудня морем Мармо-

*) В попереднім фейлетонї пропущено пояснення, котрі длятого тут поміщаємо:

¹) Муеццін — слуга мошеї, котрий з мінарету, високої а тонкої вежі при мошеї накликує пять разів в день до молитви.

²) Коспол — загально уживана чужинцями скорочена назва Константинополя.

³) Топ гане значить дословно „фабрика пушок“.

дяри вийшли із салї. Позістали лиш звітники і посли инших народностий. Бесїдник звернувши увагу на то, що в Австриї славяньскі елементи зискали перевагу, вказав, що також і на Угорщинї славяньскі елементи будуть чим раз більше приходити до сили, а настане колись час, коли Славяни будуть гнобити не лиш Румунів але і Мадярів.

Сербский мінїстер справ заграничних Міловановичь, котрий їздив по заграничних дворах і мав тепер вертати з Риму через Відень і там задержати ся, одержав просто від сербского короля Петра приказ, щоби вертав до Бїлграду через Реку і не вступав до Відня. Кажуть, що Міловановичь а з ним і цїлий кабінет має одержати димісию. Місию утвореня нового кабінету мав би одержати Пасич, котрий ставить собі за проґраму борбу против Австро-Угорщини при помочи орґанїзациї революцийних ватаг. Пасич, кажуть, стоїть навіть на тім становищи, що Босна і Герцеґовина повинні одержати повну автономію під правлїнем якогось сербского або чорногорского князя, підчас коли Міловановичь домагав ся лиш територияльної компензати за анексию Босни і Герцеґовини.

О скілько есть правдива слїдуюча вість походача з Петербурга, годї знати. Доносять іменно, що сербске посольство в Петербурзї вербує публично охотників на случай війни з Австриєю. Вчера мало звербувати 600 вислужених вояків і офіцирів. Так само вербує також дами Червоного Хреста для обслуги в польних шпиталях.

Півурядова „Россія“ заперечує рішучо повтаряну кілька разів чутку, мов би Столипин мав уступити з уряду мінїстра справ внутрішних та називає сю чутку безосновною. Так само заперечує вість, мов би Столипин мав станути на чолї ради краєвої оборони.

Новинки.

Львів, дня 19-го падолиста 1908

— **Заупокійне богослуженє** за бл. п. Цїсареву Єлисавету яко в день сьв. Єлисавети, котрої достойне імя носила, відбуло ся нинї у всїх церквах всїх трох обрядів, а на богослуженю була молодїж всїх львівских шкіл. Нинїшний день есть для молодїжи шкільної вільний від науки.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав шефам секцийним в мінїстерстві справедливости Роб. Гольцкнехтови і Ів. Грузекови ордери Зелїзної Корони II кл. а радникови мінїстерияльному в тімже мінїстерстві Фр. Гомі з титулом і характером шефа секциї, командорский хрест ордера Франц Йосифа зі зьвіздою.

— **Нові титули войскові.** Дневник розпоряджень войскових доносить, що ґенерали III кл. ранґи в піхотї не будуть як доси мати титул „фельдцайґмайстрів“ лиш будуть називати ся „ґенералами від піхоти (General der Infanterie) подібно як ґенерали від кавалериї, а титул „фельдцайґмайстрів“ будуть мати лиш ґенерали від артилериї і інжинериї. Так само зносить ся титул кадета-заступника офіцирского (Kadett-officierstellvertreter) а заводить ся давний прапорщика або хорунжого (Fähnrich), уживаний в австрийскій армії до 1738 р.

— **З Олеська** доносять: В справі сьвяткованя 40-лїтного ювилею товариства „Просьвіта“ відбуде Видїл олеської филїї того тов. нараду дня 24 с. м. о год. 2 по полудни в Олеську (в комнатї читальнї „Просьвіти“) і просить, щоби в сїй нарадї взяли участь всї читальнї олеського повіта, висилаючи що найменше по 2 делеґатів.

— **В Острові** коло Радимна відбуде ся в недїлю, дня 22 с. м. відкритє читальнї „Просьвіти“, а відтак аматори з Полкинь відограють драматичний образ „За сиротою Бог з калитою“. Початок о 5 год. по полудни.

— **Огнї.** У фабрицї цукорків „Поступ“ Рукера при ул. Замарстинівскій ч. 21 займали ся дошки і огонь зразу здавав ся бути грізним, але небавом пригашено его заким ще наспіла сторожа пожарна. — На Загробели під Тернополем вибух онногди огонь, котрий знищив дві стодоли, дві шопи, комірку разом зі всїм добутком а до того ще й два стіжки збіжа на топї — власність господаря Ф. Михалевича і его зятя Гайди. Огонь був здаєсь підложений, а шкода лиш в части обезпечена виносить кільканайцять тисячів корон. — В Бродах при ул. Гарбарскій згоріла в ночи на 16 с. м. реальність т. зв. „Стара гарбарня“.

— **Росийскі Цигани у Львові.** До фірми банкової „Шіц і Хаєс“ у Львові зайшли онногди росийскі Цигани, котрих громадка приїхала тут з Ростова над Доном, як кажуть в дорозї до Америки. Они привезли з собою тисяч штук австрийских дукатів і хотїли їх в згаданім банку виміняти на корони. Як зачали міняти дукати на корони, корони на рублї, а рублї на доляри, то міняли доти, аж остаточно з касового столика щезли десь 2 банкноти по сто корон. Над раном приведено їх на полїцию, де вернули 200 корон, але за то випросили собі, щоби їм вільно було позістати у Львові аж до 20 с. м., бо того дня має приїхати якийсь аґент, котрий повезе їх дальше — але чи до Америки, то велике питанє.

— **Неаби яка злодїйска штука.** Якісь незвістні злодії закрали ся онногди до помешканя Якова Клїнґера при ул. Шпитальній ч. 40 і забрали дословно все, що лиш було в помешканю, навіть меблї, так, що коли Клїнґер вернув домів, застав лиш чотири голі стіни. Обурений тим зачав Клїнґер шукати за своїми меблями по всїх тандетах, аж остаточно відшукав їх в склепі Сруля Ляйбшпефера на старім Ринку. Приведений на полїцию Сруль зізнав, що тоті меблї продали єму якісь дві старі баби, котрі завели его до свого помешканя при ул. Шпитальній ч. 30. Доси не удало ся анї тих баб анї злодіїв відшукати.

— **Крадїж на зелїзници.** З Ходорова доносять: В ночи з 12 на 13 с. м. вкрав хтось з ваґона зелїзничого бочівку горівки. Підозріних о крадїж двох людий арештовано. При ревізиї в їх помешканях знайдено всїлякі товари як: дивани, коци, шовкові материї шкіру, кільканайцять штук вилок і ножів і т. д. все разом вартости около 600 К. Крім того у одного з арештованих заквестіоновано книжочку каси щадности на 500 К. Арештовані випирають ся крадежі і кажуть, що всї тї річи купили у Львові на Краківскім.

— **Труп в керницї.** В Дольній Лешнї на Шлеску знайдено перед кількома днями трупа робітника Франца Стрия. Він впав був перед трома тиждями до керницї і утопив ся там. Через цїлий той час люди не знаючи, що труп в керници, брали з неї воду і пили.

— **Репертуар руского театру в Стрию.** (Саля „Народного Дому“. Початок о годинї 7 вечером).

В суботу дня 21 с. м. (відновлене) Барон циганів“ оперета в 3 дїях Странса.

В недїлю дня 22 с. м. „Марійка“ ческий народний образ зі співами Ал. і В. Мрштіка.

— **До рускої ґімназиї у Вижници** вписало ся до вчера 130 учеників. Через суботу і понедїлок зголосило ся було 124 хлопцїв і одна приватистка (Жидівка з Кут), з того

ра, від північного всходу заливом Золотим Рогом а від заходу Теодозийским подвійним муром, збудованим ще в 447 р. по Хр. Мур сей, хоч місцями вже валить ся, есть 6670 метрів довгий, має 94 башт від середини а 80 від сторони поза містом і 7 брам для людий цивільних а 7 для войска. Сї послїдні брами тепер замуровані. Ся часть міста тягне ся понад морем Мармора від рога Сераї Бурун аж до рога Єдікуле (кріпость 7 башт), а від Сераї Бурун вздовж Золотого Рога аж до Аіван Сераї, де починає ся Теодозийский мур, котрий звідси тягне аж до Єдікуле. Берегом понад море Мармора іде зелїзниця з Адріянополя аж до двірця в Стамбулї.

На північ від Стамбула тягне ся передмістє Еюб, назване так по имени того, що ніс хоругов пророка, а в котрого честь султан Могаммед II., котрий здобув Константинополь, велїв тут виставити мошею. В цїлім Константинополи уважають сю мошею за найсьвятїйшу і нікому, хто не магометанин, не вільно заходити до сеї мошеї. Коли який султан вступить на престол, то в сїй мошеї відбуває ся церемонія опоясованя его мечем Османа.

Стамбул і Еюб відділяє від прочих передмість на північнім всходї залив Золотий Ріг, званий в старинї по грецки Хризокерас. Сей залив творить велику, на 7 кільометрів довгу а місцями й до 60 метрів глубоку пристань, которої конець з одної сторони виходить в долину т. зв. „Солодкої води“ а другий в долину Алї-бея. Із Стамбула ведуть через Золотий Ріг два великі мости, новий і старий міст до передмістя Ґалати. Межи тими мостами есть пристань для кораблів торговельних а за старим мостом есть воєнна пристань.

Безпосередно за мостами есть передмістє, зване Ґалата, де есть осїдок найбільших фірм торговельних; дальше приходить передмістє Топ-гане, де мешкають лиш самі Турки, і передмістє Кассім-паша а межи ними на горбі лежить передмістє Пера. Дальше на північний всхід над Босфором есть Дольма-Баґдже а ще дальше на всхід від сего резиденция теперішного султана Ілдіз-кіоск. За Босфором на азийскім боцї есть Скутара (Скударі), котра хоч вже не зачисляє ся анї до Константинополя анї взагалї до Европи, стоїть все таки в тісній звязи з турецкою столицею і місцем частим прогульок тих чужинців, що приїздять з ріжних сторін сьвіта цікаві наочно побачити столицю турецкого султана.

З Пери до Стамбула. — Алаі-кіоск. — Старий Серай. — Чінїлі-Кіоск і музей. — Дерево янїчарів. — Заказана церков. — Ахмедова криниця.

Пазаяк на кораблї, котрим ми приїхали, не обійшло ся при пращаню без чарки, при котрій ми пересидїли аж до пізна в ночи, то я перед полуднем не виходив нїгде з готелю і аж о першій годинї поїхав на ул. Том Том, де мене, як вже сказано, запросили на снїданє. Алеж бо й то снїданє було таке довге як головна улиця Пери і було вже досить пізно з полудня, коли я вибрав ся на місто.

Сим разом я лиш переїхав ся по „Великій улици Пери“, бо так звучить єї французка урядова назва — Grande Rue de Péra — а она справдї велика, бо тягне ся аж пять кільометрів далеко — та заїхав до города Таксім, прибраного хоруговками і ґірляндами, де грала дамска капеля. В каритах, які ми тут стрічали, їхали дами в париских тоалетах, та панове з затисненими під оком моноклями. Піхотинцї у французкій ноші, пишні фасади кількаповерхових домів, елеґантні вікна виставові в склепах з хорошо уложеними товарами, повні гостий казарнї і ресторациї — все то доказувало аж надто ясно, що Пера стратила зовсїм свій орієнтальний характер, що тут жиють і господарять лиш самі чужинцї. Та й справдї Пера по великій пожежи 5 червня 1870 р. прибрала зовсїм характер европейского міста. Тут знаходять ся мало що не всї европейскі посольства, котрі мають свої палати, а найкрасші з них то амбасади анґлійска, росийска і французка а відтак і нїмецка. Напротив росийскої амбасади стоїть австро-угорска. З инших будинків замітна особливо величезна школа т. зв. цїсарский лїцей Ґалата-Серай, котра первістно призначена була на касарню. До пишних будинків належать також великі готелї побудовані при ул. Кабрістан і коло парку званого по італїяньски „Пікольо Кампо“ („Мале поле“). З городів найкрасші згаданий вже город Таксім а відтак міский город, в котрім стоїть також великий театр, і город „Мале поле“. Турецкий Константинополь мав я побачити аж на другий день в Стамбулї. Підчас моєї подорожи аж доси вистало менї моє знанє язиків, щоби порозуміти ся з чужими людьми без провідника і товмача, але тут в турецкім містї, де говорять лиш по турецки або хиба може дехто і по грецки, мусїв я конче приймити собі драґомана.

(Дальше буде).

55 Галичан і 69 Буковинців. Принято 118 учеників і одну приватистку, а то 52 галицких і 66 буковиньских. Жидів записалось 17 і одна приватистка, з того принято 15 + 1 прив.; всї они подали приналежність до рускої народности. Римо-кат. обряду єсть чотири. Найбільший процент молодїжи доставили поблизькі села, але прибули хлопці і з далеких сторін. На разї призначено лиш дві учительскі сили, дир. Антона Клима і др. Бориса, не сподіючись такого напливу молодїжи; та тепер показалось, що мусить прийти до отвореня аж трох відділів а зж тим і до збільшеня персоналу. Щоби біднїйшій молодїжи прийти в поміч, основано дві бурси: одну для православних, а другу для галицких. Сей розділ не вийшов зовсїм з тенденциї, щоби вводити між дїтий якийсь сепаратизм, але звідси, що православні сподіють ся одержати значну поміч з православного релігійного фонду, а сей признає свої субвенциї лиш на удержане православних. Галичани закупили в послїдний хвили на свою бурсу один морґ города з двома селяньскими хатами, розуміє ся не маючи ще гроша, але в вірі, що галицкі земляки зі всїх кінців краю поспішать їм з своєю помочию. Цїла охрестність одушевлена і лагодить ся обходити день отвореня ґімназиї з великим торжеством. Сподївають ся також численого приїзду і подальших гостий. Торжественне відкритє ґімназиї відбуде ся в недїлю 22 с. м. зі слїдуючою проґрамою: 1) о 9 год. рано богослуженє, 2) відкритє заведеня і 3) угощенє запрошених гостий в гостинници Фріста. Між иншим вислано запрошенє до президиї руского парляментарного клюбу на руки голови, п. Юл. Романчука, а також до представителїв властий і урядів. До комітету, що заходить ся коло сего торжества, належать: др. Лев Єх, управитель місцевого староства, о. Теод. Семанюк, екзарх і парох, Ат. Федорович, секретар суду, Ант. Клим, управитель ґімназиї, Григ. Никорович, повітовий шкільний інспектор, Лазар Жалковский, начальник почти і Віктор Баєр, ґерент міста. — Хто би з Галичан хотів посилати жертви на удержане галицкої бурси у Вижници, нехай посилає на руки о. Ґоянюка, гр.-кат. сьвященика або ц. к. судиї Ґвашка.

— Також пригода на зелїзници. Досить рідка пригода стала ся минувшого четверга на стациї зелїзничій в Коростенку коло Хирова. В дорозї з Хирова посварили ся на льокомотиві поїзду ч. 1236 машиніст з топником і і перший вдарив другого в лице. Коли поїзд станув на стациї в Коростенку, топник зліз з льокомотиви і заявив урядникови дижурному, що рішучо не поїде дальше з тим машиністом. Не помогли ніякі намови і переконуваня; топник не хотів їхати дальше, бо казав, що боїть ся, щоби его машиніст не забив. Начальник стациї знайшов ся в немалім клопотї, бо й звідки взяти зараз іспитованого топника. Коли остаточно топник таки не хотів під ніяким услівєм їхати дальше, треба було на борзї підучити якогось робітника, як топити під льокомотивою і так по цїлогодиннім опізненю поїзд рушив в дальшу дорогу.

— В справі конкурсу на „Михайлову премію“ оголошує головний видїл товариства „Просьвіта“ що слїдує: В марті 1907 р. оповістив головний видїл товариства „Просьвіта“ конкурс на „Михайлову премію“, а в установленім реченци до 31 грудня того року наспіли на той конкурс чотири драми. Після постанов фондациї рішенє конкурсу має бути оповіщене до шістьох місяців; але склало ся так, що головний видїл „Просьвіти“ й доси ще не мав змоги оповістити его, і длятого почуває ся він до обовязку оправдати отсе сю проволоку. Зараз на засїданю головного видїлу дня 15 сїчня с. р. зложено для оцїнки надісланих творів і для присуду премії комісию, до котрої по мысли постанов фондациї увійшли: 1) Голова товариства „Просьвіта“, 2) і 3) оба професори рускої мови і лїтератури львівского університету, 4) професор всесьвітної історії того ж університету, 5) професор рускої мови і лїтератури черновецкого університету та 6) і 7) два члени головного видїлу товариства „Просьвіта“. Отже з уваги, що не всї члени комісиї пробувають у Львові, і не всї попри свої обовязків могли доси упорати ся з оцїнкою конкурсових творів, проволїкло ся рішенє конкурсу аж доси, хоч головний видїл не занедбав нїчого, щоби справу приспішити. Подаючи се до відомости інтересованих авторів, котрі певно з оправданим жалем нетерпляче вижидають рішеня конкурсу, упевняємо їх, що доложимо всїх заходів, щоби справу в як найкоротшім часї довести до кінця.

Телеґрами.

Відень 19 падолиста. „Fremdenblatt“ доносить: В недїлю відбуде ся рада міністрів, в котрій возьмуть участь міністер справ заграничних як також міністри австрийскі і угорскі. Предметом нарад будуть імовірно всїлякі справи економічні позістаючі в звязи з балканьскими відносинами.

Варшава 19 падолиста. Сербскі делеґати проф. Білич і проф. Павлович уповажнили сербску аґентию заявити, що їх місия мала такий успіх, що Росия прирекла оборону Сербії, о скілько она буде шанувати мир і була би нападена.

Рим 19 падолиста. Після дальших вістий о повенях в Сицилиї і Калябриї згинуло доси 12 осіб, а 200 єсть ранених.

Петербург 19 падолиста. Вел. кн. Кирил принятий знов до служби в давнїй ранзї капітана і прибочного царского ад'ютанта.

Ното (Сицилія) 19 падолиста. Місто і охрестність залиті водою. Богато домів стоїть під водою. Повінь наробила величезної шкоди. Було також богато жертв в людех.

Мессіна 19 падолиста. З місцевости Джардїні доносять о великих повенях в цїлій охрестности. Богато домів завалило ся. Дві особи утопили ся.

Кобе 19 падолиста. Цїсар оглядав японьску воєнну фльоту, котра числить 160 воєнних кораблїв.

Пекін 19 падолиста. Панує тут спокій Банки знов поотвирані. До міста спроваджено 10.000 войска вивченого на спосіб заграничний.

Константинополь 19 падолиста. Позаяк з 220 послів вибрано доси лиш 120, то парлямент збере ся мабуть аж 15 грудня ст. стиля. — Ґен. Вукотіч заявляє в часописи „Turcia“, що приїхав до Константинополя лиш для управильненя кількох спорних пограничних квестий.

Константинополь 19 падолиста. „Jeni Gazetta“ оголошує заяву вел. везира з запереченєм, мов би був якийсь союз або порозуміне з Сербією і Чорногорою против Австриї.

НАДІСЛАНЕ.

Курс львівский.

Дня 18-го падолиста 1908		Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.			
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .		563·—	570·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.		400·—	410·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси		550·—	558·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.		350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.			
Банку гіпот. 5% преміов.		110·—	110·70
Банку гіпот $4^1/_2$%		99·—	99·70
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.		100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .		93·25	93·95
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .		97·—	—·—
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ лїт.		97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.		92·20	92·90
III. Облїґи за 100 зр.			
Пропінацийні гал.		97·20	97·90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.		—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$% . .		99·80	100·50
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.		93·—	93·70
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%		—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.		94·60	95·30
„ м. Львова 4% по 200 кор.		92·30	93·—
IV. Льоси.			
Міста Кракова		103·—	110·—
Австрийскі черв. хреста	Курс віденьский . .	50·50	54·50
Угорскі черв. хреста	. .	26·90	28·90
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	. .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор.	. .	67·—	71·—
Базиліка 10 кор.	. .	20·60	22·60
Joszif 4 кор.	. .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	. .	9·50	11·—
V. Монети.			
Дукат цїсарский		11·30	11·38
Рубель паперовий		2·50	2·52
100 марок нїмецких		117·10	117·50
Доляр американьский		4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа **означають поспішні** поїзди; нічні поїзди означені **зьвіздков** (*). Нічна пора числить ся **від 6 год. вечером** до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): **7·20, 12·06, 2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: **10·20.**
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, **9·10*.**
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29, 11·48,** 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_6$ до $^{30}/_9$): **3·50.**
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): **6·20, 10·40, 2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): **6·35, 11·08, 2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).